

РЕШЕНИЕ

№ 723

гр. София, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **457** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64 ал.4, чл. 27, ал.1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащане на разходи в размер на 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 и представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е нищожен, поради нарушаване на чл.177 ал.2 от АПК . Излага хронология на издадени от ВАС окончателни съдебни решения , с които отказа да се верифицират разходи в размер на 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна

финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 е бил отменян и преписката връща за ново разглеждане - решение № 9329/30.08.2021 на ВАС, седмо отделение, по дело № 4801/2021 г. по описа на ВАС и решение № 9887/07.11.2022г по адм.дело № 6219/2022г на ВАС. В условията на евентуалност, моли за отмяна на процесното решение като незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон, необосновано и немотивирано. Конкретизира ,че „преиздаденото решение“ от ответника , с което отново се отказва верификация на заявеното през 2019г искане за окончателно плащане по договор за БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 е немотивирано и излага за всеки конкретен разход доводи за допустимостта им. Иска се прогласяване на нищожността на Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, в хипотезата на чл.177 ал.2 от АПК ,а в алтернатива отмяната му като незаконосъобразно. Претендира се разноски.

В с.з. жалбоподателят, чрез юристконсулт Д., поддържа жалбата и по същество иска да бъде отменено атакуваното решение в обжалваната част, претендира разноски по делото и юристконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки от 13.10.2023г

Ответникът – Зам.министър в министерство на Регионалното развитие и благоустройството и Ръководителя на управляващия орган на Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020г., се представлява от адв.Г. , която оспорва жалбата и моли да се остави същата без уважение, като неоснователна и недоказана. Подробни аргументи са изложени в писмени бележки от 13.10.2022 г.. Претендира разноски .

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

На първо място , настоящата инстанция счита ,че не са налице предпоставките на чл.177 ал.2 от АПК . Съгласно тази разпоредба „Актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни. Всеки заинтересован може винаги да се позове на нищожността или да поиска от съда да я обяви“.

Съгласно чл.168 ал.1 и ал.2 от АПК , съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 ,като съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това. В жалбата и впоследствие в хода на съдебното производство се поддържа от жалбоподателя изрично искане за обявяване на нищожността на Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, на основание чл.177 ал.2 от АПК като постановено в противоречие с влязло в сила решение на ВАС - № 9329/30.08.2021 на ВАС, седмо отделение, по дело № 4801/2021 г. по описа на ВАС и решение № 9887/07.11.2022г по адм.дело № 6219/2022г на ВАС.

С последното , поради нарушаване на чл.59 ал.2 т.4 от АПК е отменено решение за отказ на верификация № РД – 02 – 36 – 1162/02.11.2021 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, касаещо същите разходи, които са отказани и с настоящето Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г.

Видно от съдържанието на горесцитираните съдебни актове, основание за отмяната на предходните откази за верификация на сумата 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 и представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ е наличието на съществен порок във формата на оспореното решение / чл.59 ал.2 т.4 от АПК / .

Изрично в решението си съда е посочил : „Административният орган не сочи коя е нормата, която забранява изплащането на възнаграждение за времето на законово разрешения отпуск, отпуска за временна неработоспособност или в официални/почивни дни. Действително в мотивите на оспорения акт е направен анализ на относимите законови разпоредби от КТ и Наредбата за работното време, почивките и отпуските, Наредбата за медицинската експертиза и са изложени твърдения, че при изпълняване на вменените по реда на чл. 21, ал. 4 ЗДСл, респективно чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ задължения, не следва да се нарушават императивните разпоредби на трудовото законодателство, свързани с правото на отпуск и почивка. Но в правната квалификация на отказа липсват конкретните разпоредби от трудовото законодателство, които органът счита за нарушени. Фактическите и правните основания на административния акт се явяват предпоставка адресатът на акта да упражни законното си право на защита, а съдът да осъществи контрол за законност върху акта. Липсата на фактически и правни основания или тяхното несъответствие представлява съществено нарушение на изискването за форма и е самостоятелно основание за отмяна на акта.“ т.е налице е процесуално нарушение ,изразяващо се в липса на мотиви на акта.

Вярно е ,че мотивите на влязлото в сила съдебно решение не се ползват със сила на присъдено нещо, а само неговия диспозитив и то в случаите когато съдът се е произнесъл по същество на спорния предмет .

Влязлото в сила съдебно решение се характеризира не само с формална законна сила, т. е. необжалваемост, стабилитет, но и с материална законна сила, т. е. задължителност, сила на присъдено нещо. В случая съдът не се е произнесъл по материалната законосъобразност на отказа от верификация по решение № РД – 02 – 36 – 1162/02.11.2021 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 и е върнал преписката на органа за издаване на нов административен акт със задължителни указания за излагане на мотиви, поради което издадения нов административен акт ,предмет на настоящото обжалване не е в противоречие с влязло в сила съдебно решение.

С оглед на гореизложеното съдът намира ,че оспореното пред настоящата инстанция Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащане на разходи в размер на 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 не е нищожно на основание чл.177 ал.2 от АПК.

По материалната законосъобразност на оспореното решение , съдът намира че същото е незаконосъобразно.

Спор по фактите не е налице ,тъй като спора е правен и се свежда до това дали извършените дейности от екипа по управление на проекта са допустими , доколкото разходите за възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, нарушават чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г.

Жалбоподателя Столична община е кандидатствал за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, с проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“, за което е сключен Договор за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г.

Във връзка с приключване на процедура по одобрение на искане за плащане №2 /окончателно/ по договора за предоставяне на БФП № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 на Столична община по ОП “Региони в растеж“ 2014-2020г., е издадено Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020, с което не е извършена верификация и плащане на разходи в размер на 1 218.48лева, представляващи БФП, отчетени в изготвеното искане за окончателно плащане,от които:

- Разход в общ размер на 984,97 лв. за Ръководител на проект, Координатор, Експерт по СМР - разходът е недопустим на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) във връзка с чл. 53 и чл. 54 от Закона за държавния служител (ЗДСл), чл. 58, ал. 1 от ЗДСл, чл. 143 и сл. от Кодекса на труда (КТ), чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза - за вменените по реда на чл. 21, ал. 4 ЗДСл задължения във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.;

- Разход в размер на 233,51 лв. за Експерт финансово-счетоводна дейност - разходът е недопустим на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ), във връзка с чл. 152 и чл. 153, ал. 1 от КТ, чл. 175, ал. 2 от КТ, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза - за вменените по реда на чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ задължения във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

За да откаже верификация на горепосочените разходи , Ръководителя на УО по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 е констатирал следното :

- По бюджетен ред I.1.1 за Ръководителя на проекта М. Г. са отчетени разходи в размер на 476,70 лв. – недопустими на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на ЗУСЕСИФ) във връзка с чл. 21, ал. 4 ЗДСл и чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и

инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г., ръководителят на проекта е отчел през м. май 2017 г. 4 часа на 22 и 23 май – по време на отпуск, през м. септември 2017 г. са отчетени 3 ч. на 21 и 25 септември – по време на отпуск, през м. ноември 2017 г. – 5 часа на 03, 09 и 10 ноември – по време на отпуск и отчетени 2 часа в периода 23.11-24.11.2017 г., когато лицето е в болничен, през месец декември 2017 г. са отчетени 4 часа в периода 07.12-08.12.2017 г., когато лицето е в платен отпуск и 2 часа на 18.12.2017 г. по време на болничен, през м. януари 2018 г. – 3 часа на 16 януари – по време на отпуск, през м. февруари 2018 г. – 4 часа на 19 и 20 – по време на болничен, през м. април 2018 г. – 2 часа на 05 април – по време на отпуск, през м. май 2018 г. 1 час на 07.05.2018 г. – почивен ден, през м. юли 2018 г. – 3 часа на 9 юли – по време на отпуск, през м. септември 2018 г. – 3 часа на 27 и 28 септември по време на отпуск и болничен, през м. ноември 2018 г. - 3 часа на 12 ноември и 2 часа на 26.11.2018 г. – по време на платен отпуск.

Дейностите на ръководителя по проекта са възложени извън установеното работно време и длъжностната характеристика на основание издадена заповед по чл. 21, ал. 4 от ЗДСл № СОА17-РД91-192/18.05.2017 г. на кмета на Столична община, с която се назначава екип за изпълнение и управление на проекта, при спазване на междудневната и седмична почивка ,поради което не се верифицират разходи в размер на 476,70 лв., тъй като в същата изрично е посочено ,че членовете на екипа, следва да спазват задължителната междудневна и седмична почивка съгласно чл. 152 и чл. 153, ал. 1 от Кодекса на труда и съответно чл. 53 и чл. 54 от Закона за държавния служител.

Анализирана е нормативната уредба ,приложима в случая при действието на чл. 21, ал. 4, т. 1 от ЗДСл. Посочва се ,че с изменение и допълнение на ЗДСл и КТ (ДВ, бр.57 от 2016 г.), законодателят е предвидил възможността за възлагане на допълнителни задължения на държавния служител и служителите, работещи по трудово правоотношение в държавната администрация, свързани с изпълнението и/или управлението на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент. Възлагането се осъществява при условията на чл. 49, ал. 3 от ЗУСЕФСУ във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г., чл. 21, ал. 4 от ЗДСл, както и чл. 107а, ал. 9 от КТ.

Съгласно чл. 21, ал. 4 от ЗДСл, на държавния служител, с негово съгласие и срещу допълнително възнаграждение, може със заповед на органа по назначаването да се възлагат допълнителни задължения във връзка с изпълнението и/или управлението на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент, при условията на чл. 49, ал. 3 от ЗУСЕФСУ. Аналогична е разпоредбата на чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ , регламентираща възможност на служителите, работещи по трудово правоотношение в държавната администрация, с тяхно съгласие и срещу допълнително възнаграждение, със заповед на работодателя да се възлагат допълнителни задължения във връзка с изпълнението и/или управлението на проекти, съфинансирани със средства от Европейските структурни и инвестиционни фондове, по които съответната администрация е бенефициент, при условията на чл. 49, ал. 3 от ЗУСЕФСУ (ред. ДВ бр. 39 от 27 Май 2022 г., приложима на основание съгласно § 70 от ЗИД на

ЗУСЕСИФ).

Видно от посочените по-горе разпоредби на чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ и чл. 21, ал. 4 от ЗДСл е регламентирана възможност за възлагане със заповед изпълнението на допълнителни задължения на работниците и служителите и на държавните служители във връзка с изпълнението и/или управлението на проекти, съфинансирани със средства на Европейските структурни и инвестиционни фондове, с тяхно съгласие и допълнително възнаграждение. Въз основа на заповедта на работодателя и на органа по назначаването не възниква друго трудово, съответно служебно правоотношение. В тези случаи чл. 110 от Кодекса на труда и чл. 16 от Закона за държавния служител не могат да се приложат. Предвид гореизложеното, е посочено, че работниците и служителите и държавните служители нямат право на платен годишен отпуск и на отпуск за временна неработоспособност на основание издадена заповед по чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ и чл. 21, ал. 4 от ЗДСл за възлагане на допълнителни задължения. Този извод бил потвърден в писмо на МТСП с вх. № 99-00-6-522/1/22.06.2017 г. на МРРБ.

Ответника се аргументира, че същите нямат право да полагат труд по време на ползване на платения си годишен отпуск. За времето на ползване на отпуск, на съответните служители се дължи заплащане на възнаграждение по реда на действащата нормативна уредба, дължимо от работодателя, а не от бюджета на оперативната програма. В нормативната уредба (чл. 58 от ЗДСл и чл. 175 от КТ, респ. Наредба за работното време, почивките и отпуските) е регламентиран начинът, по който разрешеният платен годишен отпуск се прекъсва. В настоящия случай не са представени доказателства, че същият е бил прекъснат по установения за това ред и в посочените дни служителят законосъобразно е полагал труд. Предвид гореизложеното отчитането на часове по време на ползване на платен годишен отпуск е незаконосъобразно и недопустимо.

Също така е посочено, че законодателят обстойно регламентира полагането на извънреден труд (полагането на труд по време на почивни дни/официални празници на служители в държавната администрация попада в хипотезата на извънреден труд) в чл. 143 и сл. от КТ, респ. Наредбата за работното време, почивките и отпуските. Възлагането на допълнителни задължения на държавен служител по чл. 21, ал. 4 от ЗДСл, респ. чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ, извън установеното работно време не следва да се третира като извънреден труд, тъй като не попада в хипотезите на чл. 144 от КТ. Предвид гореизложеното отчитането на часове по време на почивни дни/официални празници е недопустимо. Полагането на труд по време на временна нетрудоспособност било ясно регламентирано в Наредбата за медицинска експертиза. В чл. 18, ал. 1 от наредбата е предвидено, че осигуреният не може по своя преценка без разрешение от лекуващия лекар или ЛКК, издали болничния лист, да се върне на работа преди изтичане на разрешените отпуск. Осигурителите не допускат на работа осигурени, които се намират в отпуск поради временна неработоспособност. Съгласно чл. 12, ал. 1 от наредбата, когато лицето, което ползва отпуск по болест, заяви, че работоспособността му е възстановена преди изтичане на разрешените отпуск, и ако лекуващият лекар/лекарят по дентална медицина или ЛКК, издал болничния лист, установи това, той може да прекрати отпуска. В тези случаи издаденият болничен лист и данните в електронния регистър по чл. 33, ал. 5, т. 12 от Кодекса за социално осигуряване се анулират, след което се издава нов болничен лист. В настоящия случай не били представени доказателства, че служителят е провел горепосочената процедура

по анулиране на издадения болничен лист. Разходите за обезщетения при временна неработоспособност, поради заболяване се явяват недопустими. Същите не са част от работната заплата и не представляват възнаграждение за положен труд, а са обезщетения и не могат и не следва да се обвързват с изпълнението на някаква дейност или услуга. Предвид гореизложеното отчитането на часове по време на временна неработоспособност е недопустимо.

В допълнение, всички въпроси свързани с възлагането на допълнителен труд по чл. 21, ал. 4 от ЗДСл, респ. чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ, извън установеното работно време, следва да бъдат регламентирани в издадената нарочна заповед, съобразно нормативните изисквания. Макар полагането на труд по договорите да е извън установеното работно време, то не следва при изпълняване на вменените задължения по тях, да бъдат нарушавани императивните норми на трудовото законодателство в областта, свързани с правото на отпуск и почивка на служителите, още повече че, същите получават съответното възнаграждение/обезщетение за посочения период, поради което УО е приел, че разглежданият разход е недопустим на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ във връзка с чл. 53 и чл. 54 от ЗДСл, чл. 58, ал. 1 от ЗДСл, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. и вменените по реда на чл. 21, ал. 4 ЗДСл, и в тази връзка не се верифицира и плаща.

С препращане към тези аргументи УО се е мотивирал досежно отказа от верификация на сумите по бюджетен ред I.1.2 за Н. П. - Координатор в размер на 291,81 лв. и по бюджетен ред I.1.4 за Експерт по СМР – Е. Ф. в размер на 216,46 лв, а именно на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 53 и чл. 54 от ЗДСл, чл. 58, ал. 1 от ЗДСл, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. и вменените по реда на чл. 21, ал. 4 ЗДСл, поради което не се верифицира и плаща общо сумата 984.97лв

Досежно сумата 233,51 лв. по бюджетен ред I.1.3, за изпълнение на задължения вменените на Д. К.- Експерт финансово-счетоводна дейност по реда на чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ, на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. е установено следното :

Отчетени са през м. май 2017 г.- 2 часа на 26 май – по време на отпуск, за м. юни 2017 г., са отчетени 4 ч. в периода 16-23 юни – по време на отпуск, през м. юли 2017 г. – 2 часа на 27 юли – по време на отпуск, през м. август 2017 г. – 1 час на 16 август – по време на отпуск, през м. декември 2017 г. е отчетен 1 час на 27.12.2017 г. – почивен ден, през м. май 2018 г. е отчетен 1 час на 07.05.2018 г. – почивен ден, през м. август 2018 г. – 10 часа в периода 27-31.08.2018 г. – по време на отпуск, през м. септември 2018 г. – 2 часа на 12 септември – по време на отпуск и 5 часа на 28-ми - в нарушение на чл. 152 от Кодекса на труда, през м. декември 2018 г. – 2 часа на 14 декември – по

време на отпуск. Дейностите на експерт финансово-счетоводна дейност са възложени на основание Заповед по чл. 107а, ал. 9, т. 1 от КТ за работа извън установеното работно време и длъжностната характеристика. УО не верифицира посочения разход на основание изложените по-горе мотиви в т.1.1. С оглед на което, разглежданият разход е недопустим на основание чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕФСУ, във връзка с чл. 152 и чл. 153, ал. 1 от КТ, чл. 175, ал. 2 от КТ, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза, във връзка с чл. 10, ал. 12, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. и вменените по реда на чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ задължения, и в тази връзка не се верифицира и плаща. Единствената разлика с предходните разходи / за ръководител на екипа, координатор и отговорник СМР/ ,е че дейностите ,за които се претендират разходи по проекта са възложени със заповед по чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ, а не по ЗДСл.

Както беше посочено по-горе жалбоподателя не оспорва горните констатации на адм.орган , а оспорва правните изводи ,които са обусловили отказ за верификация на сумите ,които са приети като недопустими .

Съгласно чл.142 ал.1 от АПК ,приложим по препращане на нормата на чл.27 ал.1 от ЗУСЕФСУ ,съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Съгласно член 65, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламенти на Съвета от 17.12.2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (Регламент (ЕС) № 1303/2013) допустимостта на разходите се определя въз основа на национални правила, освен когато са определени специални правила въз основа на регламента. Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо.

Общите условия за допустимост на разходите на национално ниво са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 от ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е Постановление № 189 на МС от 28.07.2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г. (ПМС № 189 от

28.07.2016 г.) . Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, респ. за недопустимост на разходите по ОПРР 2014 - 2020 г. и представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и в горепосочените подзаконовни нормативни актове. Към тези подзаконовни нормативни актове е направена препратка и в чл. 10 от сключения между Министерство на регионалното развитие и благоустройство и Столична община договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ОП „РР” с рег. № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 . Тежестта да установи и да докаже, че извършените от жалбоподателя в настоящия процес разходи не са допустими, е на ръководителя на Управляващия орган. В случая с процесния административен акт ръководителят на УО на ОПРР е отказал да верифицира средства в общ размер на 1218.48лв , представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

Въпрос на преценка за материална законосъобразност на акта е дали посочените от органа правни основания съдържат регламентация, въз основа на която даден разход може да се определи като недопустим и дали фактите по делото доказват наличие на визираните в разпоредбите предпоставки.

Приетото от административния орган правно основание за отказ- чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г., не кореспондира с направените фактически установявания от същия орган.

Съгласно чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ / сега с ново наименование ЗУСЕФСУ/ в редакцията на нормата към момента на издаване на ИАА /ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) Разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са за дейности, съответстващи на предвидените в одобрения проект и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2;
2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи;
3. (нова - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите не надхвърлят праговете за съответната категория в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект;
4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд;
5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система;
7. (предишна т. 6, изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на Приложение X. от Регламент (ЕС) 2021/1060 и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 82 от Регламент (ЕС) 2021/1060
8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г.) разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи.

Посоченото в случая основание за недопустимост на разходите е хипотезата на чл. 57 ал.1 т.4 от ЗУСЕСИФ т.е не е налице условието разходите да са за реално доставени продукти, извършени услуги, строителни и монтажни работи и положен труд.

Направеното обвързване на това основание с нарушаване на чл. 53 и чл. 54 от ЗДСл, чл. 58, ал. 1 от ЗДСл, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. и вменените по реда на чл. 21, ал. 4 ЗДСл , досежно разходите по бюджетен ред I.1.1 Ръководител на проект , бюджетен ред I.1.2 Координатор и бюджетен ред I.1.4 Експерт по СМР е неправилно , тъй като при констатация за нарушение на приложимото национално законодателство , приложение следва да намери хипотезата на чл.57 ал.1 т.5 от ЗУСЕФСУ . Същото се отнася и за констатация за нарушаване на чл. 152 и чл. 153, ал. 1 от КТ, чл. 175, ал. 2 от КТ, чл. 143 и сл. от КТ, чл. 18, ал. 1 от Наредбата за медицинска експертиза, във връзка с чл. 10, ал. 12, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г., в сила от 05.08.2016 г. и вменените по реда на чл. 107а, ал. 9, т. 1 КТ задължения,досежно бюджетен ред I.1.3 Експерт финансово-счетоводна дейност. Посочените норми не съдържат изискване, което е нарушено и с оглед на което съответният разход може да бъде приет за недопустим респ. не представлява правно основание за отказ за верификация. Изложените от органа факти в оспореното решение следва да се субсимира в нормата на чл.57 ал.1 т.5 от ЗУСЕФСУ ,в редакцията на същата към датата на издаването му .

Съдът не е компетентен да променя правната квалификация за недопустимост на разходите дадена от компетентния орган , тъй като ще се намеси недопустимо във формирането от последния властническо волеизявление. Наред с това ще се наруши правото на защита на жалбоподателя ,доколкото последния се лишава от възможността да се защити в две съдебни инстанции по относимата правна квалификация .

След като не е спорно ,че процесните дейности са възложени със заповед на органа по назначението,с негово съгласие и срещу възнаграждение,извън установеното работно време ,нито че същите са реално изпълнени / представени са ведомости ,писмени отчети за изпълнение и т.н/,то посоченото от ответника правно основание на чл.57 ал.1 т.4 от ЗУСЕФСУ не може да се приеме за годно правно основание, обуславящо недопустимост на процесните разходи . Това прави оспорения акт материално

незаконосъобразен и обуславят неговата отмяна само на това основание. На основание чл.173 ал.2 от АПК преписката следва да се върне на адм.орган ,който следва да се произнесе по искането за окончателно плащане на разходи в размер на 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 и представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“

При този изход от процеса ответника ще следва да жалбоподателя разноси по делото общо в размерна 200лв , от които юрисконсулско възнаграждение ,съгласно чл.78 ал.8 от ГПК в размер на 150лв – юрисконсулско възнаграждение и 50-разноси за държавна такса

Водим от горното ,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Столична община, представлявана от кмета Й. А. Ф., с адрес [населено място], [улица], БУЛСТАТ[ЕИК], срещу Решение № РД – 02 – 36 – 1059 / 14.11.2022 г. на заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за отказ от верификация на плащане на разходи в размер на 1218.48лв , отчетени в искане за плащане №2 / окончателно/ по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 и представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, на основание чл. 57, ал.1, т. 4 от ЗУСЕСИФ във вр. с чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „а“ от Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 – 2020 г., в сила от 05.08.2016 г.

ИЗПРАЩА преписката на Заместник – министъра и ръководите на Управляващия орган по Оперативна програма „Региони в растеж“ 2014-2020 за произнасяне по искането за окончателно плащане на разходи в размер на 1218.48лв , по адм.договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG16RFOP001-3.002-0041-C03 и представляващи възнаграждения на екипа за изпълнение и управление на проект „Ремонт и обновяване на Професионална гимназия по хранително-вкусови технологии Проф. д-р Г. П.“ – Столична община - район „И.“, при съобразяване със задължителните указания на съда по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройство да заплати на Столична община сумата 200лв – разноси по делото
Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните ,че е изготвено

Съдия:

